

Henki &

elämä

Jyväskylän seurakunnan lehti 15.5.2014 • numero 9

Täältä tullaan Real Madrid

**Julkkisten
lääkäri on
julkkis**

► sivu 5

**Pitääkö
esivaltaa
totella?**

► sivut 8–9

**Kamerunin
keittiö on
mieto**

► sivu 16

Jo joutui

Osimoilleen näin, tuumi Heikkis-Jamo ja silmäili herävää luontoa. Monta kevättä ja kesää oli kulunut hallojen ja lumikuurojen piiskatessa vaivalla muokattuja peltoja. Sää oli mennyt sekaisin, eikä vilja kasvanut. Kotikylänsä hauskuttajana tunnetun Jamonkin hymy oli alkanut hyttyä, kun nälkä kurisi suolistossa.

Nälkä oli kerännyt kylältä ankeaa satoa. Ruotsin valtakunnan itäisen lisäkkeen Suomen asukkaista peräti kolmasosa oli kuollut nälkään ja kerjäläislaumojen kuljettamiin tauteihin. Jamon naapurikylässä toisteltiin Ymmi Hinaajan viimeisiä sanoja, jotka hän oli sopertanut kolmelle nälkää valittavalle lapselleen: Kuule kun en minä nyt voi teille ruisleiväksi tässä muuttua. Ymmiä kohtalo oli suistanut kyläläiset järkytykseen, sillä he olivat tottuneet saamaan häneltä neuvot asiaan kuin asiaan. Imatran Antsku ei keuhkellut pasta carbonaralla. Ukonkin silmät olivat alkaneet verestää entistä pahemmin. Lienevätkö Antsku ja ukko elossakaan enää, mietti Heikkis-Jamo.

Mutta nyt kevät oli tullut ajoissa, siemenviljaa oli luvassa, auringon lämpö ja vesisateet olivat muhevoittaneet multaa. Kohta alettiin syrjäperilläkin laulaa uutta laulua, kun peltoilta kirkkoon ehdittiin. Miten sen sanat hivelivät mieltä. Nyt siunaustaan suopi taas lämpö auringon, se luonnon uudeks' luopi, sen kutsuu elohon... Taas niit vihannoivat, ja laiho laaksossa...

Suuret kuolonvuodet osuivat pieneksi jääkaudeksi kutsuttuun ilmastonvaiheeseen 1690-luvun loppuvuosina. Kriisivalmiutta ei ollut, Itämeri oli jäässä myöhään, eivätkä siemenviljaa kuljettaneet laivat päässeet perille. Seuraavat pahat nälkävuodet olivat vuosina 1866-68. Seuraavan kerran pottua järsittiin ensimmäisen maailmansodan ja kansalaissodan jälkimainingeissa. Viimeisistä pettävöistä on aikaa noin sata vuotta. Montako vuotta on seuraaviin, sitä emme tiedä.

Suuvirsi tuli virsikirjaan vuonna 1701, nälkävuosien jälkeen. Sen säilyttäminen suomalaisten tajunnassa, muistissa ja korvissa on kulttuuriteko. Sen laulaminen on kevätilon ja koulunpäättymisen ilon lisäksi muistutus elämän ennakoimattomuudesta.

Kaarina Heiskanen
tiedottaja
Jyväskylän seurakunta

Tänään rukoilen

Minä lapsi pienoinen

Minä lapsi pienoinen, illoin aamuin rukoilen. Pienet kädet yhteen liitän, taivaan isää aina kiitän. Amen.

nainen, 48

Jalkapallo-ottelun jälkeen on kiva vähän hullutella. Sali Dogany (vas.), Agron Danqi (takana), Imad Mohammadi ja Jyväskylän kaupungin projektityöntekijä Ismael Sheikh Musse pelasivat jalkapalloa Huhtasuon liikuntapuistossa. Liikunta on yksi neljästä Avartti-menetelmän perustoiminnosta, joilla tuetaan nuoren kasvua yhteiskunnan jäseneksi ja opetellaan huomioimaan muita ihmisiä ja ympäristöä.

Nuoret harrastavat kullan kiilto silmissä

Avartti on kansainvälinen nuorten harrastusohjelma, jota käytetään Jyväskylässä kaupungin ja seurakunnan nuorisotyössä. Nuoret tutustuvat Avartti-ryhmissä uusiin ihmisiin ja pääsevät vapaaehtoistyöhön.

HEIKKI IMPIOI teksti
PETRI KANANEN kuvat

Hiekkapöly nousee ilmaan ja maaleja syntyy tasaiseen tahtiin, kun avarttilaiset ottavat mittaa toisistaan Huhtasuon liikuntapuiston kentällä. Onko tässä kenties Jyväskylän oma "Real Madrid"?

Tällainen ajatus voi tulla mieleen, kun kentän laidalta tarkkailee pelaajia. Huippujalkapallossaan seurojen pelaajat tulevat eri maista ja jopa eri maanosista.

Jyväskylässä Avartti-toiminnassa mukana olevista suurin osa on maahanmuuttajia. Senkin puolesta liikuntapuiston kentällä pelattava peli näyttää ja täyttää kansainväliset mitat. Ehkä ainoana erona se, että kentältä kantautuva puhe on selkeästi suomea.

Ismael Sheikh Musse ei tarvitse erityisesti korottaa ääntään ohjeita antaakseen. Kaikesta näkee, että pelaajat arvostavat häntä luontaisesti.

Musse toimii Jyväskylän kaupungin nuorisopalveluissa projektityöntekijänä. Hän on käyttänyt Avartti-menetelmää työssään jo kymmenkunta vuotta. Liikunta on yksi menetelmän neljästä perustoiminnosta, jonka avulla tuetaan kasvua yhteiskunnan jäseneksi ja opetellaan huomioimaan muita ihmisiä sekä ympäristöä.

Imad Mohammadi juoksenteleekin kentällä. Aina silloin tällöin on hänen vuoronsa saada pallo haltuun ja rakentaa yhteistä peliä oikeaan suuntaan. Avartti-ohjelman kauttominnasta, jonka avulla tuetaan kasvua yhteiskunnan jäseneksi ja opetellaan huomioimaan muita ihmisiä sekä ympäristöä.

vuoden ajan. Kaikki alkoi kouluvierailusta, jossa Ismael esitteli Avarttia.

Innostuimme siitä tosi paljon. Kävimme leireillä, ja nyt olen suorittanut jo pronssitason. Hopeataso on parhaillaan meneillään ja myöhemmin kultavaiheessa ehkä päästään vierailemaan ulkomailla, Imad Mohammadi kertoo.

Kerran viikossa kokoontuva ryhmä pelaa nyt ensimmäistä kertaa talven jälkeen ulkona. Iloisista kasvoista päätellen, pelaaminen tuntuu maistuvan kaikille.

Musse ja Mohammadi toteavat, että Avartti-toiminnassa maahanmuuttajat ja kantasomalaiset nuoret ovat tutustuneet hyvin toi-

siinsa. Samalla on opittu luontevasti suomen kieltä.

Suomen Avartin ohjelmajohtaja Jukka Ruotsalaisen työpiste on Jyväskylässä ja hänen työkenttanaan on koko Suomi. Avartin taustalla on teoriapohjainen elämyspedagogiikka ja seikkailukasvatus, joka pohjautuu saksalaisen Kurt Hahnin kehittämään teoriaan. Pohjimmiltaan se on tekemällä oppimista.

Me vanhemmat ja ohjaajat olemme pikemminkin mahdollistajat, ja varsinaisen työn tekevät nuoret itse. Jyväskylässä menetelmää hyödynnetään muun muassa kaupungin ja seurakunnan nuorisotyössä.

Ismael Sheikh Mussella on aina hymy herkässä.

Avartin parhaat puolet tulevat esiin, kun nuori oppii uusia taitoja.

Khine Mon (vas) ja Imad Mohammadi pelaavat jalkapalloa fair play -hengessä. Tämän kamppailun voitti Mohammadi.

Tiesitkö?

Avartti – nuorten tekevät!

- Avartti on kansainvälinen nuorten harrastusohjelma, jolla on toimintaa yli 130 maassa.
- The International Award for Young People -ohjelman suomalainen sovellus.

- Avartissa 14–25-vuotias nuori osallistuu pitkäjänteiseen harrastustoimintaan neljässä toiminnossa: palvelu, taito, liikunta ja seikkailu.
- Nuori aloittaa ohjelman pronssitasolta ja voi edetä hopeatason kautta kultatasolle.

Katso video osoitteessa
[youtube.com/henkielama](https://www.youtube.com/henkielama)

TOTTELEMATON KIRKKO

Raamattu vai maallinen laki, kirkoista turvapaikkoja? Keskustelu kirkon ja valtion suhteista on yhtä vanha kuin kristinusko. Voiko se törmätä vastakkain demokratiainkin kanssa?

JANNE KÖNÖNEN teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Viime vuosien isot uutiset kirkosta liittyvät sen yhteiskuntasuhteisiin. Kun maahan tulleita isoäitejä suojellaan käännyttämishalulta, kohistaan kristityn sisäministerin kansalaistottelemattomuuspuheista tai kun teinityttö hakee turvapaikkaa kirkosta Oulussa, tiivistyvät aiheet oikeastaan yhteen kysymykseen.

Voivatko kristitty ja kirkko toimia vastoin valtiollista lakia, tehdä aktiivista, tai ainakin passiivista vastarintaa ja olla kansalaistottelemattomia?

Kysymyksellä on monimutkaiset ja pitkät historialliset juuret. Kristinuskon suhde vallitsevaan yhteiskuntajärjestykseen herätti mielenkiintoa jo sen syntyhetkellä, Jeesusta seuranneissa kuulijoissa yli 2 000 vuotta sitten.

Tuolloin kysymys piilotettiin ovelaan tiedusteluun, pitkö kunnon juutalaisen maksaa veronsa vääräuskoiselle keisarille. Tämän jälkeen kirkon ja valtion välillä on nähty niin eripuraa kuin ylitsepuruaa veljelijäkin.

Jumalan vai keisarin valtakunta? Uskonnon ja valtion suhde oli kuuma puheenaihe ajanlaskun alun Palestiinassa. Juutalaisten maata hallitsi Rooma, jonka keisarit olivat korottaneet itsensä jumaliksi. Tämä, sekä tietysti maan

aseellinen miehitys, eivät sopineet yksijumalaisille juutalaisille. Syntyi ”seloottien” vastarintaliikkeitä.

Jeesus tunsii aseellista kapinaa halunneet seloottit, mutta ei ollut itse valmis samaan. Helsingin yliopiston kirkkohistorian professori **Jouko Talosen** mukaan ”Jeesuksen agenda ei ollut tästä maailmasta”.

Hän saarnasi parannuksehtoa, syntien anteeksiantamista ja Jumalan valtakuntaa, mutta ei ollut kumouksellinen kapinajohtaja. Jeesuksen oma ohjelmajulistus ilmenee parhaiten Markuksen evankeliumin lainauksessa (Mark. 1:15): ”Aika on täyttynyt ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle; tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi!”

Ovelaan tiedusteluun verojenmaksusta Jeesus vastasi vain kehoittamalla ”antamaan keisarille sen, mikä keisarin on”. Tunnollisuus valtiota kohtaan ei kuitenkaan taannut kristityille turvallisuutta Rooman valtakunnassa. Keisari Nerosta lähtien heität vaino-

Entä jos demokraattinenkin valtio toimii väärin?

si kaikkiaan kymmenen eri keisaria noin 250 vuoden ajanjaksoilla.

Rooman vainot johtivat täysin päinvastaiseen kuin mihin keisarit

pyrkivät. Imperiumin ainoaksi sallituksi uskonnoksi tulikin kristinusko.

Syntyi kirkon ja valtion tiivis suhde, jonka purkautuminen käynnistyi länsimaissa vasta uusien ideologioiden ja vallankumousaikojen myötä 1700-luvun lopulta lähtien. Yleistäen sanoen sama Rooman keisareiden ja kirkon liitosta johtuva perinnönjako on meneillään Suomessakin tänäkin päivänä.

Vuosisatojen aikana kristillisyyks myös nivoutui niin voimakkaasti länsimaiseen kulttuuriin, että monet kristinuskon kriitikotkin ovat sen jälkeen omanneet, usein tiedostamattaan, voimakkaasti kristinuskon värittämiä näkemyksiä.

Liitot valtioiden kanssa tarjosivat kuitenkin vuosisatojen ajan paljon sellaistaakin, joista kristityt eivät voi ylpeillä. Kirkko laajensi vaikutusvaltaansa hallitsijoiden kainalossa uusiin maailmankolkkiin ja kävi ristiretket, jolloin uskon keskeiset sisällöt uhkasivat hukkaa silkkään fanatismiin ja vallanhimoon.

Kytykauppa maallisten hallintojen kanssa nosti kirkon vaikutusvallan huippulukemiin, mutta kylvi ympärilleen katkeruuden siemeniä. Kristityt kirkonjohtajat eri puolilla maailmaa tukivat välillä milloin mitään hallintoa säilyttääkseen vain oman vaikutusvaltansa rippeet.

Suomessa Ruotsin valtakunta nojasi vahvasti luterilaisuuteen. **Martti Luther** oli saanut tukea us-

konpuhdistukselle saksalaisilta ruhtinailta, joten Lutherin kirjoituksissa uskollisuus ”esivaltaa” kohtaan painottui.

Hyvä esimerkki on Saksin vaaliruhtinas **Fredrik Viisaan** Lutherille antama tuki, jonka motiivi oli lähinnä yhteiskunnallinen ja poliittinen. Fredrik itsehän otti ehtoollisen luterilaisessa muodossa vasta kuolinvuoteella, huomauttaen Jouko Talonen.

Suomalaisille kirkon kytty valti-oon toi vuosisatojen ajan kosolti hyvää. Kirkko hoiti monia yhteiskunnalle nykyään miellettyjä asioita ja sen ansiosta niin köyhäinohito, lukutaito kuin tavalliset maalliset uutisetkin levisivät ympäri valtakunnan.

Euroopassa kirkko ja valtio olivat kuitenkin yhtä monien mielisissä negatiivisesti. Sen seurauksena Ranskan vallankumoukselliset laitoivat giljotiiniin kuninkaan ohella pappeja, kun taas bolševikit likvidoivat surutta niin ortodoksi-isiä, kapitalisteja kuin tsariperheenkin.

Natsi-Saksa testasi luterilaisen kristillisyyden, joka joutui oikeastaan ensi kerran todelliseen valintatilanteeseen suhteissaan valti-oon vasta 1930-luvulla **Hitlerin** Saksassa. Saksalainen teologia – joka Suomessakin oli 1930- ja 1940-luvulla täysin yliveritaisessa asemassa – painotti voimakkaasti kristityn uskollisuutta valtiolle.

Enemmistö Saksan papeista va-

litsi uskollisuuden natsi-Saksalle, vähemmistö taas teki passiivista, pieni osa aktiivistakin vastarintaa. Saksan upseeristossa moni harras uskovaainen oli tilaisuuden tullen valmis täryttämään jopa Führerilleen kuulan kalloon.

– Monia juurevia Saksan luterilaisia saattoi miellyttää alkuvaiheessa kansallissosialistien Neuvostoliiton ja ateistisen bolševismien vastainen propaganda. Uutiset Neuvostoliiton uskonvainoista

Jeesuksen agenda ei ollut tästä maailmasta.

ja Stalinin terrorista olivat kamottavia. Hitler käytti tätä taitavasti hyväkseen ja hän hallitsi myös uskonnollisen retoriikan, kertoo Talonen.

Valtaosa katuvi myöhemmin katkerasti tukeaan Hitlerille keskitysleirien jultavuuksien paljastuttua. Samanlainen kamppailu oli meneillään myös ateistisen kommunismin puristuksessa.

– Neuvostoliitossa vallitsi uskontojen kulttuurivapaus, mutta esimerkiksi KGB soluttautui kirkkoihin ja puolueen pitkä käsi ylsi kirkkojen kansainväliseen toimintaankin.

– Kristittyjen vastarinnan muodot vaihtelivat avoimista protesteista taitavasti naamioituun sa-

laiseen toimintaan. Myös niin sanottu maanalainen seurakunta toimi, erityisesti Neuvostoliitossa. Uskonnollista kirjallisuutta saatettiin painaa salaisissa kirjapainoissa, koska virallista tietä sitä tuotettiin riittämättömästi, kuvaa Talonen ateistivaltakunnan arkea.

Demokratiassakin valtio ja kirkko voivat ajautua vastakkain. Vaikka menneet ovat menneitä, kirkkojen elämä eri valtioiden alaisuudessa puhuttaa yhä. Professori Talosen mukaan tänään olisi hyvä pohtia sitä, missä vaiheessa ”Jumalan asettama” esivalta voi muuttua ”pirun asettamaksi”.

– Kristityillä on omantunnon ja Jumalan Sanan nojalla oikeus kieltäytyä sellaisesta, joka sotii *Raamattua* ja omaatuntoa vastaan. Ketään ei saisi pakottaa toimimaan vakaumusellisissa asioissa vastoin omaatuntoaan.

Professori varoittaakin kehityksen voivan johtaa jännitteeseen jopa länsimaissa demokratioissa, ainakin joillakin yhteiskunnan osa-alueilla.

– Ei ole kysymys vain totalitaarisista maista. Väärin käyttäytyvä valtio vastaan täytyisi ensisijassa toimia passiivisesti tai miksei aktiivisenkin vastarinnan keinoin, mutta mielestäni oma-aloitteista väkivaltaa on vältettävä.

– Jos valtio käyttää väkivaltaa tätä vastarinnan muotoa vastaan, kussakin erityistapauksessa on harkittava oikea toimintalinja. Tiedän, että kaikista tästä voi avautua hyvin monihaaraisia keskustelun juonteita, joihin **Päivi**

Tiesitkö?

Mitä on kansalais-tottelemattomuus?

Kansalaistottelemattomuus on rauhanomaisen poliittisen protestin muoto, jossa kieltäydytään noudattamasta epäoikeudenmukaisena pidettyä lakia tai aktiivisesti rikotaan sitä.

JANNE KÖNÖNEN teksti

Kirkkohistorian professori **Jouko Talonen** sanoo, ettei demokraattisesti hyväksytty laki voi tarkoittaa samaa kuin kiistämätön moraalinen totuus.

Se (demokraattisesti hyväksytty laki) ei automaattisesti ole sellainen, joka aina ja kaikkialla perustuisi luonnollisen lain mukaiseen lähtökohtaan tai kristilliseen ihmiskäsitykseen.

Esimerkiksi eutanasia voidaan tehdä laiksi aivan parlamentaarisesti ja demokraattisesti, ja ulottaa se koskemaan myös lapsia. Elämän lyhentäminen sen kum-

memmin alusta kuin lopustakaan ei kuitenkaan ole kristillisen ihmisarvon mukaista. Tämä on edelleen kirkkojen valtalinja.

Juuri eutanasiakeskustelun Talonen otaksuu tulevaisuudessa yhdeksi ”kirkkotaistelun” aiheeksi Länsi-Euroopassa.

Mikäli vanha merkit pitävät paikkansa, voi olla, että protestanttisten kirkkojen johto mukautuu asiaan ainakin jollakin tasolla.

Siinä tapauksessa näiden kirkkojen piirissä ehkä vain vähemmistö jäävät jännitteeseen suhteeseen yhteiskunnan valtavirran kanssa. Mutta tämä on toki vain spekulaa- **Kiotoaspaikka: Keski-Suomen museo**

Kamerunilaisessa ruuassa käytetään monipuolisesti kasviksia, hedelmiä ja pähkinöitä. Keittobanaaneja käytetään paljon, kertoo Jyväskylän ammattikorkeakoulussa opiskeleva Noudou Nadine. Muun muassa keittobanaaneja voi maistella Keljonkaan Marttojen Ravintolapäivän lounaalla.

Tiesitkö?

Ravintolapäivä

- Kuka tahansa voi perustaa ravintolan, kahvilan tai baarin päivän ajaksi.
- Tavoitteena on pitää hauskaa, jakaa uusia makukokemuksia ja nauttia yhteisestä ympäristöstä porukalla.
- Suomalainen idea, joka toteutettiin ensimmäisen kerran 2011.
- Ravintolapäivää vietetään neljä kertaa vuodessa, seuraavan kerran 17.5.

Ä DÜMNPES SHUU!

Keljonkankaan Martat järjestää kattilamatkan Kameruniin valtakunnallisena Ravintolapäivänä. Ravintolapäivän lounaalla tutustutaan kamerunilaiseen ruokakulttuuriin. Ä dümnpes shuu! Hyvää ruokahalua!

SIRPA KOIVISTO
teksti ja kuva

Kamerun on marttojen kehitysyhteistyön kohdema. Kattilamatka Kameruniin on Marttaliiton hanke, joka lisää tietoa kamerunilaisten perheiden arjesta. Valtakunnallinen Ravintolapäivä on yksi osa hanketta.

Keljonkankaan martat tarttuivat Marttaliiton haasteeseen. Päivän ajaksi seurakunnan tiloihin Neulaskodille kohoaa pop up -ravintola, jossa voi maistella kamerunilaisia ruokia.

– Olemme innostuneina mukana päivässä, **Maire Korhonen** ja **Annikki Mikkonen** kertovat.

Molempien mielestä Ravintolapäivä on mainio idea, jonka kaut-

ta voi löytää uusia makuelämyksiä.

– Kaikenlainen yhdessä tekeminen on mukavaa. Tällaisten projektien kautta oppii aina uutta, Mikkonen jatkaa.

Keljonkankaan martat ovat valmistautuneet Ravintolapäivään muun muassa osallistamalla Keski-Suomen Marttakeskuksen ruokakurssille, jossa valmistettiin ja maisteltiin kamerunilaisia ruokia. Hyviä neuvoja ja opastusta martat ovat saaneet myös kamerunilaiselta **Noudou Nadinelta**, joka opiskelee Jyväskylän ammattikorkeakoulussa.

– En epäroinyt hetkeäkään, kun kuulin Ravintolapäivän ideasta. Olen tästä todella innoissani, Na-

dine hehkuttaa.

Nadinen mielestä on hienoa, että kaksi erilaista kulttuuria kohtaavat myös Ravintolapäivän merkeissä. Makumatka tuottaa varmasti paljon iloa ja uusia ideoita, Nadine uskoo.

Länsiafrikkalaisessa Kamerunissa asuu yli 200 etnistä ja kielellistä ryhmää. Makumieltymykset ja raaka-aineiden käyttö vaihtelevat eri puolilla maata.

– Perinteisten ruokalajien erilaisuus tuo oman rikkautensa kamerunilaiseen kulttuuriin, Länsi-Kamerunista kotoisin oleva Nadine kertoo.

Kamerunilaiselle keittiölle on tyypillistä monipuolinen kasvien, hedelmien ja pähkinöiden käyttö.

Ruoka on myös melko miedosti maustettua.

– Suomalaiseen ruokaan oli aluksi vaikea tottua, sillä se on maustetumpaa. Täällä käytetään ruuanvalmistuksessa myös paljon maitoa ja juustoa, jotka eivät kuulu kamerunilaiseen ruokakulttuuriin.

Keittiössä Nadine viihtyy mielellään kokkaamassa niin kamerunilaisia kuin yhä useammin myös suomalaisia ruokia.

– Makkara on suosikkini, Nadine paljastaa.

Ravintolapäivän menussa on tarjolla kana-maapähkinäkeittoa, tomaatti-avokado-salaattia sekä lisukkeena riisiä ja paistettuja keittobanaaneja. Jälkiruokana on

suomalaisia munkkeja muistuttavia souffletteja.

Uusien ruokalajien valmistaminen hieman jännittää, mutta Maire Korhonen ja Annikki Mikkonen eivät epäile hetkeäkään, etteivätkö martat pystyisi valmistamaan hyvää ruokaa myös kamerunilaiseen tapaan.

– Haastavinta on saada paikalle sata ruokailijaa, mikä on ravintolapäivämme tavoite, Korhonen ja Mikkonen toteavat.

▶ Ravintolapäivän Kattilamatka Kameruniin la 17.5. klo 11-15 Neulaskodilla Keljonkankaalla, Pihkatie 4. Lounaan hinta 8 €.

Elämästä

Päätöksiä tehdään miettimättä seurauksia

SIRPA KOIVISTO
teksti ja kuva

Olen **Mauno Suntioinen**, 61 vuotta. Pari vuotta sitten jäin eläkkeelle alakoulun opettajan tehtävästä. Ehdin toimia opettajana yli 30 vuotta ensin Janakkalassa Ylikylän ala-asteella muutaman vuoden, kunnes palasin takaisin kotiseudulle Jyväskylään. Keljonkankaan koulun opettajana vierähti parikymmentä vuotta. Kävin itse lapsena samaa koulua.

Koulumaailma on muuttunut melkoisesti siitä, kun itse aloitin opettajana. Oppilaat ovat vaativampia, samoin vanhemmat. Minulla

ei ole koskaan ollut vaikeuksia tulla toimeen oppilaiden kanssa. Median ylilyöntien takia esimerkiksi kurinpitoon liittyvät ongelmat esitetään dramaattisemmin kuin ne ovat. Kyllä vaikeisiin asioihin voi koulussa yhä puuttua, jos puuttumisen aihetta on. Tärkeintä on luoda tarpeeksi selkeät säännöt, joista pidetään kiinni.

Olen seurannut uutisointia Jyväskylän kouluverkon supistamisesta. Ymmärrän sen, että menoja pitää leikata, mutta en hyväksy tapaa, jolla päätöksiä tehdään. Tärkeintä tuntuu olevan se, mitä viivan alle jää, mutta kukaan ei kysy, mitä ih-

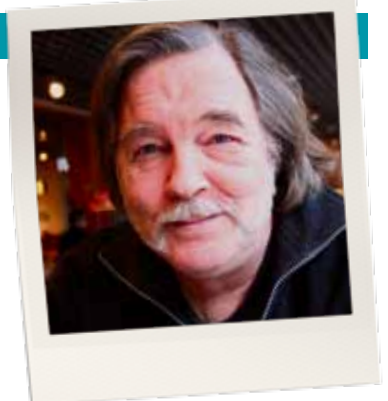
misille tapahtuu ja mitä menojen leikkauksista pitkällä tähtäimellä seuraa?

Sama koskee pienten lähikirjastojen alasajoa. Ne ovat olleet kansan selkäranka, vapaasti kaikkien käytettävissä. Niitä ei ainakaan pitäisi lakkauttaa.

Eläkkeellä olen viihtynyt hyvin. Nyt voin tehdä mitä haluan tai olla tekemättä ilman vaatimuksia. Harrastan muun muassa musiikkia ja lukemista. Käyn päivittäin Keltinmäen kirjastossa lukemassa lehtiä. Kitaraa olen soittanut pienestä pojasta lähtien. Janakkalassa meillä oli opettajabändi, joka ko-

koontui soittamaan yhdessä kerran viikossa. Samantapainen työpaikkabändi oli myös Keljonkankaalla. **Heinosen Timon** kanssa olemme toimineet katusoittajina jo varmaan kymmenen vuoden ajan. Soitamme Kävelykadulla kesäisin vanhoja iskelmiä, kansanlauluja ja muuta melodista musiikkia. Timo soittaa huuliharppua, minä säestän kitaralla. Ihmiset pitävät elävästä musiikista.

Kadulla soittaminen on oikein mukavaa puuhaa. Kerran **Kari Tapiro** näki meidät, heitti muutaman lantin ja iski silmää. Ammatillainen kohtasi amatöörit. Se tuntui erityisen hyvältä.

Mauno Suntioinen

Menoja leikatessa pitäisi myös miettiä, mitä säästötoimista pitkällä tähtäimellä seuraa, Mauno Suntioinen pohtii.